

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

E III. Tomo Commentariorum In Genesim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

duntaxat rerum creatarum molitori similia A
tribuenda velint: primum, ne sic quidem,
quod ipsi volunt, justus ut iste sit, efficiat.
Quomodo enim, quem tot malorum paren-
tem fatentur, ipsi quoque justum eundem ei-
se jure meritoque defendant? Deinde quid
sentiant ipsi de se, quarendum ex illis est:
utrum sese Astorum conversione obligatos
esse, an liberos, atque ejusmodi, apud quos
hac in vita nihil omnino motus ille possit?
Obligatos si fatebuntur, hunc illis profecto
Altra quoque sensum impresserint: adeoque
novam de superiore suo, fictioque Deo
mentem, hujus conversione mundi, suus
ille, quod ipsi negant, architectus injecerit.
Sin autem ejus se minime, quas Altra vol-
vunt, legibus teneri respondebunt, id ne ab
iis temere negari videatur, majore utique vi
suffragium illi nostrum extorquere debent,
certo discrimine duo inter mentium genera
constituto, quarum alia ortus, fatique nec-
cessitatem subire cogantur, alia defugiant.
Hac enim se quaestione profecto nunquam
explicabunt. Ad haec preces ac vota nun-
cupare, supervacaneum plane sit. Nam si
hac illave fieri necesse est, hancque Altra
necessitatem afferunt, nec aliter quam eor-
um mutua complexio jubeat, fieri quicquam
potest, hoc aut illud abs Deo impetrare sine
ratione contendimus. Sed quorum pluribus
communis hujus de Fato loci, quem incon-
siderate vulgus adhuc hominum trivit, im-
pietatem persequimur? Eam quippe supe-
riori oratione informasse sat est. Jam vero
cum locum illum expendere: *Sint in si-
gna luminaria*, quemadmodum in eam dis-
putationem delapsi fuerimus, nobis in men-
tem revocemus. Qui vel aliqua de re veritatem
alibi quidquam intelligunt, vel ipsimet rei
gesta oculati testes fuerunt, ij profecto rem
aperire, sincere, integreque possunt: quippe
qui vel quod passus alter fuerit, vel quod
idem perfecerit, aut oculis ipsi suis usurpa-
rint, aut aliorum, qui tamen rei causam dede-
runt nullam, commemoratione acceperint.
(illud enim sane omittamus, fieri posse, ut
qui aliquid vel passi fuerint, vel fecerint, eos
etiam qui praesentes non interfuerint, narra-
tione ipsi sua totius in rei cognitionem ad-
ducant.) Si quis ergo, postquam certi aliquid
aut evenisse quibusdam, aut eventurum esse,
ab illo qui ejus causa non sit, auditione acce-
perit, non cogitet apud se, quisquis rem
quamlibet aut gestam esse, aut gestum iri
doceat, non eum continuo ejusdem rei causam
esse: is sane, quicumque vel factum
aliquid, vel futurum esse aperiet, ab eo-
dem aut profectum illud, aut profecturum

αὐτὰ * αἰσθησὶν, πρῶτον μὲν εἰς ὧς * Πλάτ
βέλον) διωθόν) ἀποδεικνύει ὅτι ἐστὶ δικαίως
πῶς γὰρ ὁ θεὸς τὸν κατ' αὐτὰς πατρὸς διλογίως
* χρηματίζοι δικαίως; δαύτερον δὲ πάλιν ἐαυτῶν * Πλάτ
* ἢ ποτε φήσασιν, ὁ ζετασέον. ποτεροῦ
ὑποκείν) τῆ φήσασιν, ἢ ἡλευθέρωνται * Πλάτ
καὶ ἐν τῷ εἶω πυχάοντες, εἰ μὲν γὰρ φήσασιν
εἰς ἑαυτὰς ἔχουσιν ἐκείθεν. εἰ μὲν γὰρ φήσασιν
ὑποκείσθαι τοῖς ἀστέροις, δῆλον ὅτι τὰ ἀστέ
* τὸ νοῦσαι αὐτοῖς εἶς ἑκατέρωθεν. καὶ ὁ δὲ * Πλάτ
μικροῦς ὑποβεβηκόσι ἐστὶν διὰ τὸ εἶπω τὸ * Πλάτ
κινήσεως τὸν λόγον τὸν αὐτὸν εἰς ἀνοτέριον ἀνα-
πεπασμένους θεῶν, ὅπως εἰ βέλον) * εἰ δὲ δι-
κωνέν) ὅτι εἰς τῶν νόμων πυχάοντες εἰ δὲ μι-
κροῦς τῶν κτ' ἑστέρας, ἵνα μὴ διαφοράσις ἢ
τὸ λεγόμενον ὑπο ἀπὸν ἀποδεικνύει, πρῶτον
θήτωσθαι ἡμῶς περὶ ἀγνοίας ἀναγκασιώτερον,
διαφορῶν αἰσθησάντων ἐν πῶ) ὑποκείμενους γ-
νέσει καὶ ἐμαρμύρη καὶ ἑτέροις ἀποτέτων ἐλευ-
θέρων. δῆλον γάρ * ἐστὶ τὰς τριτάτας, ὅτι λογῶν * Πλάτ
ἀπαμειβόμενοι διδόναι αἰσθησάντων διωθόντων
) * αὐτῶν δὲ τοῖς ἐμαρμύρη καὶ διχαλ) παρὰ
κασσι μαίτην ἀσθαλαμβανόμενοι. εἰ γὰρ κα-
τὰ ἀναγκασιῶν τὰς πᾶν γένεσιν, καὶ οἱ ἀστέροις
ποιέουσιν, εἰ δὲ τὰς πᾶν τῶν αἰσθησάντων
ἀπὸ τοῦ διωθόντος γένεσιν, θεὸν ἀλογίως ἀ-
ξιοῦμεν τὰς πᾶν ἡμῶν ἀσθησάντων. καὶ ἢ * δὲ πᾶν * Πλάτ
πῶν μνησκένον λόγον δεῖ, παρὶς αὐτῶν τὸ ἀσ-
τέροις εἰ κατὰ μνησκένον ἀσθησάντων αἰσθησάντων
πολλοῖς αὐτῶν ἐμαρμύρη τὸ περὶ αὐτῶν γένεσιν
ὑπογεγραμμένη καὶ τὰ ἐμαρμύρη. πόθεν δὲ εἰς
ταύτους τὸ εἶσθαι αἰσθησάντων οἱ φωσῆτες, ὅτι
ταῦτα ἐκλήθησαν, ἑαυτὰς ὑποκείμενους ἡμῶν
μνησκένοντες αὐτῶν πῶν ἀληθῆ, ἢ τὸ αὐτῶν
τῶν πραγμάτων γένεσιν, ἀσθησάντων) τὰς
πᾶν ὑγιῶς, τὸ πᾶν τὸ ἐκ τῶν ἐμαρμύρη καὶ περὶ
θότων, ἢ * ἐμαρμύρη τῶν θεασάντων, ἢ ἀ-
παμειβόμενοι τῶν εἰσθάντων αἰσθησάντων γ-
μύρησι ἀσθησάντων, τὰς πᾶν γένεσιν. ὡς * Πλάτ
ἐμαρμύρη * ἢ καὶ εἰς λόγους, τὸ διωθόντων τῶν
δεδρακένον ἢ πεπονήσασιν * διωθόμενοι ἀ δ-
δρακένον, ἢ πεπονήσασιν, ἐνάγειν εἰς γένεσιν
τῶν πεπραγμένων τὸν μὴ * ἀσθησάντων ἐστὶν
δὲ διδασκόμενοι ὑπο τῶν μνησκένον αἰ-
σθησάντων * γένεσιν, τὸ τὰς πᾶν τοῖς γ-
γένεσιν ἢ συμπεσάντων, μὴ * διακένον ὅτι
πάντων ὁ διδασκόμενος αὐτῶν τῶν γ-
γένεσιν, αἰσθησάντων ἐστὶν τὸ πρῶτον γένεσιν
ἐσομένους, αἰσθησάντων ἐστὶν τὸ πρῶτον γένεσιν
πυχάοντες, * οἷσιν) τὸν ἀσθησάντων αὐτῶν
ποιέουσιν ἢ ποιέουσιν τὰ αὐτῶν ὡν διδάσκου. * οἷσιν) ἢ
δηλον ὅτι ἐσθάντων ὡς εἰς τὸ ἐπὶ
χρῶ

πυχάοντες, * οἷσιν) τὸν ἀσθησάντων αὐτῶν
ποιέουσιν ἢ ποιέουσιν τὰ αὐτῶν ὡν διδάσκου. * οἷσιν) ἢ
δηλον ὅτι ἐσθάντων ὡς εἰς τὸ ἐπὶ
χρῶ

nullam profus à divina prænotione, rebus iis A
 quas prævider, necessitatem imponi, cum su-
 perioribus argumentis, tum hoc insuper efficitur,
 quod in sacris passim literis Propheta ad
 pœnitentiam homines cohortari jubeantur,
 idque perinde, ac si utrum ij meliorem ad fru-
 gem sese recepturi, an suis in sceleribus hæsu-
 ri porro ac perfituri sint, ignoraret. Sic apud
 Hieremiam habetur: *Forſitan audient, & agent
 pœnitentiam.* Neque enim quod audituri sunt,
 nec ne, minus intelligat, idcirco hunc in mo-
 dum ipse loquitur: *Forſitan audient & agent
 pœnitentiam,* sed ut illam quodammodo pa-
 rem in utramque partem, vim facultatum his
 verbis offendant: ne qui jam ante prænotionis
 ejus certitudinem audierint, ii proinde ac si &
 ea necessitatem inferret, nec meliorem vitam
 instituere arbitrii foret sui, animos deinceps
 ac spem omnem abjiciant, adeoque in pecca-
 tum ab illa propemodum impellantur. Dein-
 de vero, ne qui dum prævifum eos bonum la-
 teret, pugna cum improbitate suscepta, vi-
 tam ex virtutis norma instituere potuissent,
 eos talis contra prænotio remissiores ac solu-
 tiores efficiat, quod dum plane bonum illud
 futurum putarent, minori propterea cum
 peccato animi contentione pugnant. Sic
 enim ipsa prænotio futurum quoque bonum
 impediret. Quamobrem qui orbem univer-
 sum præcipuo rerum bono moderatur Deus,
 idem nos sapienter omnino futuris in rebus
 cæcos esse voluit. Earum enim cognitio, uti
 nostrum adversus improbitatem impetum,
 constantiamque frangeret, ita dum certa fi-
 xaque videretur, longe nos citius atque faci-
 lius, omni contentione abjecta, sceleris in
 dominatum ac potestatem adduceret. Imo,
 pugnant ista secum, ut idem & probus eva-
 deret, & certo probum se futurum esse præ-
 noscet. Nam cum præter ea quæ nobis indita
 sunt, magno insuper ad virtutem parandam ac
 vehementi conata opus habeamus, tum occu-
 pata semel ista virtutis certo futuræ, præce-
 ptaque cognitio, vim exercitationis omnem
 debilitat. Ita probiné futuri sumus an impro-
 bi, summo utique nostro bono ignoramus.
 Sed quoniam divino consilio factum esse di-
 ximus, ut rebus in futuris cæcutiamus, vide-
 num inde fortassis huic Exodi quæstioni lu-
 cis à nobis aliquid afferri possit: *Quis fecit sur-
 dastrum ac surdum, videntem & cæcum? nonne
 ego Dominus Deus?* ut cæcum pariter ac bene
 oculatum hoc sensu fecisse dicatur, in præ-
 sentibus oculatum, cæcum in futuris. Nam
 surdastrum quidem, surdique rationem ac discrim-
 inem exquirere, hujus loci non est. Quan-
 quam plurima sane, quæ juris nostri non sunt,
 multorum etiam quæ nostra in potestate sunt,
 causam interdum esse, fatemur ipsi quoque: ac
 propterea nisi ea, hoc est, in quæ potestatis

Exod. 4. 11.

λογήσομεν. ὡν μὴ γρομύμων, λέγω ὃ τῷ

κλυ ἄπληθισ τοῖς ἀπὸ ὧν κατέληθε, πρὸς
 τοῖς * πρὸς ἐρημίαις καὶ ἔτι λέξεται, ὅτι *
 πολλαχὸς τῶν γραφῶν θεὸς κελδεῖ τὰς πρὸς
 φήλας κηρύσσει μετανοῶν, & ἀποποιῶν
 μὴ τὸ * ἐργασίαι πρότερον οἱ ἀκέραιες *
 ἄπρὸς ἔσται, ἢ τοῖς ἀμαρτημασιν αὐτῶν ἐμ-
 μύρῃσιν ὡσπερ ἐν τῷ ἱερεμια λέγει. Ἰσως ἀ-
 κέραιον καὶ μετανόησον. ἐγὼ ἀγνοῶν ὁ θεὸς
 πρότερον * ἀκέραιον, ἢ ἐ, φησὶν. Ἰσως *
 ἀκέραιον, καὶ μετανόησον ἀλλ' οἰοῖται ὅτι ἴσο-
 ψάσιον τῶν δυνάμεων γινώσκαι δεκτικὸς ἐκ τῶν λε-
 γομύμων, ἵνα μὴ πρὸς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πρὸς γνο-
 σις αὐτῶν, * κατὰ πρὸς ἐν ποιήσῃ τες ἀκέραιος,
 δόξαν ἀνάγκης παριστάσα, ὡς ἐκ δὲ ὄντος ἐπὶ
 αὐτοῖς ἔτι πρὸς ἔσται, καὶ οἰοῖται καὶ αὐτὴ αἰτία γρη-
 τῶν ἀμαρτημάτων, ἢ πάλιν τοῖς ἐκ τῶν ἀγνοῶν τῶν
 πρὸς ἐρημωσάντων καλῶν, δυνάμεων ἐν τῷ ἀ-
 γνοῦσάσθαι, & ἀπτείναν πρὸς τὴν κακίαν ὡν
 δρετῆ ἔβωσαι, αἰτία γρητῶν ἢ πρὸς γνοσις
 ἐπιλύσεως, ἐκ ἐπὶ δὲ τῶν ἰσαμύμων καὶ τῆς
 ἀμαρτίας, ὡς πάντως ἰσομένους ἔτι * πρὸς ἐρη-
 μένους. ἔσται γὰρ οἷον ἐμπόδιον γρητῶν ἢ πρὸς
 γνοσις ἔτι ἰσομένους καλῶν. πρὸς γὰρ γρητῶν
 μως, ὁ θεὸς ἔτι τὸν κόσμον οἰκονομῶν, διδόν-
 τος ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἐπιφύλασσει. ἢ
 γὰρ * γνοσις αὐτῶν ἀνῆκε μὴ ἡμᾶς δὲ τῶν
 ἀθλῶν καὶ τῆς κακίας, ἐπέτρεψε δὲ αὐτὸν δόξασα
 κατέληθη, πρὸς τὸ μὴ ἀνπαλαστήσας
 ἡμᾶς τῆ ἀμαρτία ἄχρον αὐτῆ ἰσοχρημῶν
 γρητῶν. ἀμα ὃ καὶ * μαχομένον ἐγινέο πρὸς
 καλῶν, καὶ ἀγαθῶν γρητῶν πᾶσα τῶν πρὸς
 γνοσις ἐπιλυθέναι εἰς τὸνδε πᾶσα ὅτι πάντως
 ἔσται * ἀγαθός. πρὸς οἷον γὰρ ἐχομεν καὶ σφῶ-
 δερητῶν καὶ ἰσοσις πλείονος χρεία, πρὸς τὸ
 καλῶν καὶ ἀγαθῶν γρητῶν. πρὸς ἀκαταλήθη
 σα ὃ ἢ γνοσις, ἔτι πάντως καλῶν, καὶ ἀγαθῶν
 * γρητῶν ὑπεκλίνει τὴν ἀσκησιν. διὰ πρὸς ἐπι-
 φερόντως ἐκ ἴσμεν ἔτε εἰ ἀγαθοί, ἔτε εἰ
 πονηροὶ ἰσομέθα. ἐπεὶ ὃ εἰρηκαμεν ὅτι ἀπε-
 τύφλωσεν ἡμᾶς πρὸς τὰ μέλλοντα ὁ θεός, ἢ
 τεμένον πρὸς τὸν δὲ τῶν δὲ ἔξ ὁ δὲ ὅρα εἰ δὲ
 μεθα ἔτι ἰσοχρημῶν, πρὸς ἐποίση δυσκωφῶν,
 & κωφῶν, καὶ ἐλέποντα καὶ τυφλῶν. ἐκ ἐγὼ κω-
 εἶθ' ὁ θεός, ἵνα * τὸ ναυτῶν καὶ τυφλῶν καὶ ἐλέπον-
 τα πεποιθῶν ἢ. ἐλέποντα μὲν πρὸς τὰ ἐνεστηκό-
 τα τυφλῶν ὃ πρὸς τὰ μέλλοντα. τὸ γὰρ πρὸς τῶν
 δυσκώφους καὶ κωφῶν, ἔτι παρόντος καὶ ἐπὶ
 γήσομεν. ὅτι μὲν οἷον πολλῶν τῶν ἐφ' ἡμῶν ἀ-
 πα πλείστα τῶν ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ὁμο-
 ἐστῶν

riorum causa esse possit. Nam id fieri nullo modo potest, profecto etiam, dum is de rebus veri quidpiam invenitur, plane consequens est, ut praesens hic astrorum in caelo motus, quae jam ante contigerunt, quam ejusmodi situm obtinerent, efficere non potuerit. Sin aliquis forte erit, qui ad veritatem ijs hoc in genere concedendam, rerum futurarum praesentionibus adducatur; fatendum ipsi tamen, verum ab illis eo praenuntiari tantum, quod illud astra futurum significent, non quod efficiant. Quod si alius praeterita non jam a sideribus effici concedet, sed cognitionis eorum causa in priores alias positiones figurasque translata, solam hodierno futuri significationem relinquet: sic tamen ut praesenti siderum subortum certi hujus hominis collocationi certam futurorum praenotionem debere velit: afferat ille porro discriminis rationem, quam obrem alia tanquam effecta vi siderum, alia tanquam ab ijs modo significata, vere cognosci posse defendat. Quod illi discrimen cum assignare nullum possint, nobiscum deinceps ingenue, nihil eorum quae ad homines pertineant, a sideribus effici fateantur, sed tantum, uti jam ante diximus, utcumque significari. Quod perinde omnino fuerit ac si quis non jam ex iisdem sideribus, sed per aliquam prophetiam, ex ipsamet Dei mente res aut praeteritas aut futuras intelligeret. Quem admodum enim superius ostensum a nobis est, quod Deus, quae a quoquo profectura sint, omnia praenoverit, id nihil proflus voluntatis nostrae potestati officere: ita nec eidem, quae rerum signa Deus esse voluit, incommodant. Sed voluminis alicujus instar, futurum prophetica dictione complexi, universo quoque caelo, qui Dei liber quidam est, contineri futura possunt. Itaque hunc in modum intelligi potest, quod in Iosephi precatone a Iacobo dicitur; *Legit in tabulis caeli, quaecumque acciderit vobis & filiis vestris.* Quin etiam illud, *Complicabitur caelum quasi liber,* eo fortassis pertinet, ut impressas ipsi rerum futurarum significationes perfectum, quasque completum in demonstrat, quemadmodum ipso rerum exitu completo vulgo Prophetarum dicuntur oracula. Atque ita signorum ut vice fungentur, constituta divinitus astra fuerint, juxta illud: *Sint in signa.* Quamquam Hieremias, uti & nobis nos ipse reddat, eoque metu liberet, quem ea nobis afferre possent, quae ab astris vel significari, vel proficisci quandoque videantur, ita monet: *A signis caeli nolite metueret.* Jam vero aliud praeterea videamus argumentum, quod sideribus efficiendi nullam, sed aliquam tantum (si vel ipsa tamen dari potest) significandi vim re-

Pl. 14. 4.

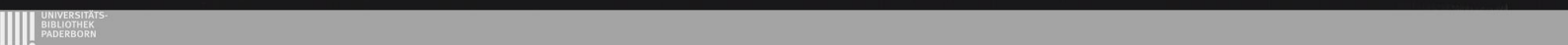
Jer. 10. 2.

A τῶν ἀνθρώπων πρᾶγματα, ἢνα τῶν οὐρανῶν σημεῖον γρημασμός οὖτος δὲ διὰ τὴν ποικίλην τὰ πρᾶγματα. εἰ γὰρ ἔσται ἀμύχανον, * καὶ ὁ δὴ ὅτι δύρισκεται τὸ πρᾶγμα πρᾶσβυτέρων ἢ χροῖος ἀληθῆς, (καθὼς τὸ μὴ ποικίλην τοῦ ἀστέρος ἐπὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτοῦ τὰ παρεληλυθότα καὶ ἡρόμυρα, καθὼς ἔτιος ἔχων αὐτὸς. εἰ δὲ ἔσται ταχὺ ὁ πρᾶσι μῦθος ἀληθῆς αὐτὸς, * ὅπως ἴσως τοῖς ἀστέροις B τῶν μελλόντων λεγομένοις, ἐξ εἰ ἀληθῆς αὐτῶν, εἰ τὸ ποιῆν τὰς ἀστέρας, ἀλλὰ τὸ σημαίνει μόνον. ἐὰν δὲ τις φάσκει τὰ μῦθ παρεληλυθότα μὴ ποιῆν τὰς ἀστέρας, ἀλλὰ ἄλλας μῦθ γρημασμῶς τὰς ἑκείνων γνώσεως αἰτίας γενομένας. τὸν ἵ μῦθ γρημασμον σσημαγένην μόνον. τὰ μῦθ τοῖς μάλλοντα δηλοῦσθαι διὰ τὴν ἐκείνην γρημασμῶς τὸ ἔδειξθαι ἡμέσεως, ἀφρασηστω τῶν διαφορῶν, ἔσται τῶν ἀστέρων διωαδῶν δει C ξαι, ὅτι τὰς μῦθ νεύονται ἀληθῆ ὡς διὰ ποι αὐτῶν. τὰ δὲ ἵ ὡς διὰ σημανοῦτων μόνον, μὴ ἔχοντες ἵ δοῦναι τῶν διαφορῶν, ἀλλὰ μόνως συγκαταθήσονται, μὴ δὲ τῶν καὶ τὰς ἀνθρώποις διὰ τῶν ἀστέρων γίνεσθαι. ἀλλ' ὡς πρᾶσι μῦθ, εἰ ἀρα σημαίνεσθαι, ὡς εἰ μὴ καὶ διὰ τῶν ἀστέρων πρᾶσι μῦθ τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ μέλλοντα, ἀλλὰ διὰ τῶν ἑστέων, διὰ τῶν λόγων ἀφρασηστω. ὡς πρᾶσι μῦθ, ὅτι ἐδὲν λυπεῖ τὸν ἀστέρι ἔσται ἵ μιν λόγον, τὸ τὸν θεὸν εἰδέναι τὰ πρᾶσι μῦθ ἐκάστω, ἔτιος ἐδὲ τὰ σημεῖα, ἀ ἔταξεν ὁ θεὸς εἰς τὸ σημαίνει, * ἐμποδίζει τὸ ἐφ' ἡμῶν ἀλλὰ ἀφρασηστω εἰς βιβλίον ἀφείχον τὰ μέλλοντα ἀφρασηστω ὁ πᾶς ἔσται διωαδῶν, ὅτι οὐκ εἰς βιβλίον ὡν θεὸς, ἀφείχων τὰ μέλλοντα. διότι ἐν τῇ ἀφρασηστω ἵ ἰωσήφ διωαδῶν ἔτιος νοεῖσθαι τὸ λεγόμενον τὸ πρᾶσι μῦθ, ἀνεγνω γὰρ ἐν ταῖς πρᾶσι ἵ ἔσται, ὅ (α σσημῶς) ἵ μιν καὶ τοῖς ἵ οἰς ἵ μιν. τὰχὺ ἵ ἔσται, ἀνεγνω σέ) ὁ ἔσται ὡς εἰς βιβλίον, τὰς λόγους τὰς ἀφρασηστω, σημαντικῶς τῶν ἐσομένων δηλοῦσθαι παρρηστω μῦθ, καὶ ἵ ἔτιος ἔτιος, πρᾶσι μῦθ μῦθ, ὡς πρᾶσι μῦθ ἀφρασηστω πρᾶσι μῦθ ἔσται τὰ ἀφρασηστω, κατὰ τῶν λόγων ἀφρασηστω, ἔσται εἰς σημεῖα. ὁ ἵ ἔσται εἰς ἀφρασηστω φωνῆ μῦθ ἀφρασηστω, καὶ ἀφρασηστω φόβον τὸν ἀφρασηστω νομίζομενοι σημαίνεσθαι. τὰχὺ ἵ καὶ ἵ ἔσται ἀφρασηστω ἀφρασηστω, ἀφρασηστω φωνῆ μῦθ, διὰ τῶν σημείων ἵ ἔσται μὴ ἀφρασηστω.

ἵ δὲ μῦθ ἵ δὲ τὸν ἀφρασηστω, πᾶσι δὲ δῶν) οἱ ἀστέρες εἶναι ποικίλοι, ἀλλ' εἰ ἀρα σημαντικῶς

πῶς ἂν τῶν πλείων ἢ ὅσων ἡρώσεων ἐστὶ
 λαβῆναι τὸ σῆμα ἐνὸς ἀνθρώπου, ἔσθ' ὃ καὶ
 ἐστὶν λαβῆναι, συγχωρηθεὶς τῷ Ἰσραήλ
 αὐτῷ ἀναλαμβάνει τὸ σῆμα ἀνθρώπων
 διῶσθαι. Φέρε γὰρ εἰπεῖν σῆμα ἔσθ' ὃ πείσε-
 αὶ τὸ δεξιὸν τελευτήσας ἀπέσόντα ληστῆς καὶ
 ἀναρρῆναι φησι, διῶσθαι λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ
 ἑῶς αὐτῆς ἡρώσεως, καὶ τυχὴ ἔχων ἀδελ-
 φὸς πλείους ἀπὸ τῆς ἑκάστη αὐτῷ. περὶ χεῖρα
 γὰρ οὖν) τὴν ἑκάστη ἡρώσει, ἀδελφὸν τῶν
 ληστῶν τελευτήσων ὁμοίως καὶ τὴν ἑπατρός
 καὶ τὴν τῆς μητρός, καὶ τὴν τῆς γαμετῆς, καὶ τῆς
 ἑῶν αὐτῆς καὶ τῆς οὐκ ἐστὶν, καὶ τῆς φιλικῶν. Ἐ-
 γὰρ ὃ καὶ αὐτῷ τῶν ἀναρρῆτων. πῶς οὖν
 ὁμοίως τὴν ἑαυτῆς ἡρώσει, ἵνα αὐτῷ
 εἴη συγχωρηθῆ, ἐμπειροχόμηρον γίνεσθαι
 τῶν ἑρημασπομῶν τῶν ἀσέβων, ἔσθ' ὃ μᾶλλον
 τῆς ἡρώσεως, ἢ τῆς δέ; ἀπίθανον γὰρ καὶ τῆς φάσ-
 κειν, τὸν ἑρημασπομὸν τὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἔσθ' ὃ τῶν
 ἡρώσει, τὰ πεποικέναι. τὸν δὲ ἐν τῇ τῆς δέ
 γένεσι μη πεποικέναι, ἀλλὰ σεσημαγένηαι
 μόνον ἠλθῶν γὰρ ἔπειν ὅτι ἡ πάντων ἡρώσει
 περὶ καὶ ἑκάστη * ποιικῶν ἔσθ' ὃ ἀναρ-
 ρῆσθαι. ὡς ἐν ἡρώσει, καὶ ἑπεί τῶν λέ-
 γων, περὶ καὶ τῶν περὶ τῶν ἀναρρῆτων ἀναρ-
 ρῆσθαι. οὐκ ἴδα δ' ὅπως διηγήσεται σῶ-
 σαι, τῆς ἑῶν ἐν ἑαυτῷ ἡρώσει πάντων τοιού-
 δ' ἐν τῶν ἑρημασπομῶν ἑπεί τῆς ἡρώσεως, ὡς
 οὐκ ἔμελλον αὐτῷ λαμβάνειν περὶ καὶ τῶν
 ἀρρωτημαζομένων καὶ ἑλλομένων, καὶ φλεγ-
 μονῆ * περὶ καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ ἀμα-
 τῆς ἑῶν ἐν ἑαυτῷ, ἱατρῶν δεομένων. τῆς ὃ
 ἐν ἰσραηλῆταις τοῖς καὶ τῶν δεξιῶν, τοῖς δέ,
 ὡς πάντας περὶ τῶν τελευτήσων καὶ ἀσέβων. ἔσθ' ὃ
 γὰρ ἰστέται περὶ αὐτῶν καὶ πάλιν τῆς δέ πινον
 τῆς ἐν αἰθέρῃ, τοῖς δέ τοῖς κόγχας τῆς γονάτων
 περὶ καὶ τῶν ἀμαζόνων τῶν ἀσέβων τῆς
 μαζῶν. πῶς γὰρ τὰ ταῦτα ποιῶσιν οἱ ἀσέβων τοῖς δέ
 τοῖς ἐθνεσιν; ὁμοίως ὅτι * Ἰσραηλῆταις ἡρώσει ἐπεί με-
 χεῖ ἑπεί τῶν διηγήσεται πᾶσι τῶν εἰπεῖν πε-
 ρὶ αὐτῶν. τῶν δὲ τῶν φερομένων ὁδῶν περὶ
 ἡρώσει, οὐκ ἴδα δ' ὅπως ἔσθ' ὃ καὶ τῶν ἀν-
 θρωπῶν ἑπεί τῶν ἡρώσει καὶ τῶν ἡρώσει
 πάλιν μὴ λέγειν περὶ καὶ τῶν ποιῶν ἀπὸν,
 ἢ ὅτι ἀλλὰ σημαγένηαι μόνον, * καὶ τῶν ἀσέβων ποπι-
 κέναι. οὐκ ἐπὶ τῶν ἡρώσει καὶ τῶν ἡρώσει
 γινώσκεται, ἵνα καὶ καὶ τῶν ἀσέβων
 ἀσέβων) δὲ ἐκείθεν ἄθεν ἢ γινώσκεται λαμβάνειν,
 ἢ ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τῶν ἀσέβων ἢ ἀπὸ τῶν ὁμοίων
 ἑαυτῶν γινώσκεται; καὶ μᾶλλον ἀπὸ τῶν ὁμοίων, ἢ ἀπὸ τῶν
 ἀλλόγενων τῶν ἡρώσει, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλόγενων τῶν ἡρώσει,

linquat. Docebunt enimvero infiniti rerum
 ortus, quæ uni duntaxat homini eventura
 sint, (id quod tamen ex hypothesi dictum
 esse velim, perinde ac si eorum in cognitio-
 nem homines venire posse concedamus:)
 Quod enim hic aut ille certi quidpiam sub-
 turus sit, puta jugulandus à latronibus in quos
 inciderit; hoc isti quidem partim ex singulari
 ejus ortu, partim ex fratrum, si plures nu-
 meret singulorum natalitiis haberi posse de-
 fendunt. Fratris enim eadem latronum ma-
 nu futuram singulorum, nec non parentis
 utriusque, imo conjugis etiam, liberorum,
 famulorum, ac necessariorum, adeoque inter-
 fectorum ipsorum fortassis ortu includam te-
 neri putant. Quæmadmodum ergo fieri potest,
 ut qui tot aliorum (demus enim hoc interim)
 natalitiis involvitur, idem Astorum huic po-
 tius generationis quam cæteris præfidentium
 positioni addicatur? Incredibile enim est,
 positionem, quæ singulari uniuscujusdam
 ortui præfuerit, hujusmodi exitus causam fuisse:
 quæ cæterorum in natalitiis extiterit, non
 fuisse, sed ejus modo significationem aliquam
 dedisse. Nec minus intulsum fuerit, omnibus
 ac singulis plurium istorum natalitiis homi-
 nis unius cædis causam includere: quasi gen-
 erationibus ex hypothesi quinquaginta, cer-
 ti unius hominis occisio comprehensa ten-
 neretur. Jam intelligere profecto non possum,
 qui tandem Iudæos omnes ea nasci Astorum
 positione defendent, ut octavo die circumci-
 di cunctos oporteat, itaque summa cute trun-
 cari, torqueri, ardenti tumore inflammarî,
 lacerari vulneribus, postremo vix natos Medi-
 corum arte ac manibus indigere. Innaëlitas
 contra eos, qui Arabiam tenent, eo situ in
 lucem edi, ut omnes circa annum decimum
 tertium circumcidi necesse sit. Id enim hoc
 de hominum genere commemorant. Præter-
 ea qui fiat, ut certis quibusdam apud non-
 nullos Æthiopia populos genuum patellæ,
 Amazonibus mammarum altera referretur.
 Quomodo enim similia, certis duntaxat in
 gentibus siderum vis efficiat? Equidem sic exi-
 stimo, verî nihil hoc in genere, in quo vel levi-
 ter harere liceat, excogitari à nobis, asseri-
 que posse. Cæterum cum tam multæ prano-
 scendi artes circumferantur, non video, quam-
 obrem in id potissimum homines impege-
 rint, ut Augurali & Haruspiciæ efficiendi
 vim negarent, significandi tantum concede-
 rent, idem tamen de eâ quæ in stellarum & na-
 talitiorum consideratione versatur, non sen-
 tiant. Nam si cognosci futura possunt (hoc
 enim in præsentia demus;) idemque cogniti-
 onis illorum est effectioisque principium:
 cur in stellas potius, quam in aves, eorum
 quæ fiunt, causa conferatur? vel cur avibus
 eadem potius, quam aut victimarum extis, aut

14
 discurrentibus ignibus assignetur? Haecenus A
 quidem à nobis, quantum hic locus postula-
 bat, confutata illa sententia est, quæ rerum hu-
 manarum effectiorem à sideribus pendere sta-
 tuebat. Quod autem paulo ante, cum nihil fu-
 sceptæ disputationi officeret, ultro concessi-
 mus, cælestes illas positiones, signa, quorumque
 signa illa sint omnia, facultatis humanæ viribus
 intelligi posse: id verumne sit, nunc demum ex-
 quiramus. Primum igitur Artis hujus Magi-
 stri docent, qui ad veram ac perfectam rerum
 genethliacarum cognitionem aspiret; tenen-
 dum huic esse non modo, quam in parte duo-
 decimâ, sed etiam quam in illius duodecimâ
 particula, imò ecquâ tandem in sexagesima
 versetur Astrum. Addunt vero qui rem expend-
 unt accuratius, quam in illius sexagesimâ
 sexagesimâ. Quod idem ipsi errantium in fide-
 rum quolibet faciendum esse præcipiunt, mu-
 tuam singulorum, cum ijs quæ fixa vocant,
 comparationem ac respectum vestigando. De-
 inde in ipso quoque Orientali Horizonte, non
 videndum esse modo, quam duodecima
 pars in eum subeat, sed etiam quam illius
 duodecimæ particula, quæque hujus sexage-
 sima, primæ an secundæ. Quemadmodum
 ergo fieri possit, ut cum hora, si latius rem asti-
 mes, duodecimæ partis dimidium complectatur,
 sexagesimam is teneat qui horarum divi-
 sionis analogiam non teneat? Exempli gra-
 tiâ, nosce qui poterit, certum hunc hominem
 horâ quartâ, parte horæ dimidiâ, quartâ, octa-
 vâ, decimâ sextâ, secundâ & trigésimâ natum
 esse? Nam propter horæ, non integræ modo,
 sed etiam definitæ hujus certæque parti-
 cularæ ignorationem, plurimum sæpe volunt, in ea
 quæ significantur, varietatis incidere. Et in
 geminis quidem, ut alterius ortus ab altero,
 momento sæpe uno, punctoque temporis di-
 rimatur, multæ tamen negotiorumque varia-
 tes; partim, ut ipsi ajunt, quod stellarum di-
 versus in utroque respectus fuerit, partim
 quod mitius certam illam, quæ in Horizon-
 tem subiret, partis signi duodecimæ particu-
 lam ij tenuerint qui exploratam sese horam ha-
 buisse putaverant. Nam hoc quidem, pars
 ne horæ tricesima, ortus utriusque interval-
 lum extiterit, statuere nemo potest. Verum
 id quoque per nos habeant, ut exquisitè hor-
 ram tenere possint. Extat sane quoddam ejus-
 modi theorema, quo Zodiacum circulum, pe-
 rinde ut errantia sidera, ab Occasu in Ortum
 ita ferri demonstrant, ut centesimo quoque
 anno motum hunc suum pars ejus quæ-
 libet una conficiat. Qui motus longioris
 progressu temporis, in signâ duodecim
 varietatis plurimum inferat: cum signum
 aliud sit, quod mente concipitur; aliud
 quod quasi sensu informatur: sic tamen ut
 ex eo tantum, quod mente concipitur,
 quodque vix, ac ne vix quidem teneri

διατασσόντων εἰς ἑξῆς; ταῦτα μὲν οὖν ἐπι-
 παρόντων ἀρχαίσι εἰς ἀνάγκην τῶ ποιητικῶς
 εἶναι τὰς ἀστέρας ἢ ἀνθρώπων· ὅπερ ὁ συγ-
 κεχωρηκασίαν, ἔγχευται τὸν λόγον, ὡς τῶ
 ἀνθρώπων διωαμῶν καταλαμβάνειν τὰς
 ἑρμῆς ἀσημασίμους ἔτα σημαίαι, ἔων ἐσι ση-
 μείαι, ἔφ' φέρε νῦν ἔξετασώμεθα εἰ ἀληθῆς ἐστὶ
 φασὶ τῶν οὐρανῶν ταῦτα ἀφ' ἰσὺν μέλλοντα
 κτ' τῶν ἡρεθλιαλογικῶν ἀληθῶς καταλαμ-
 βάνειν, εἰδέναι ἔ μόνον τὸ κτ' * πότες δ' ἀδελφαι-
 Β μοίαι ἐστὶν ὁ καλῶς μὲν ἀστέρας, ἀλλὰ κτ' ποιαι
 μοίαι; ἔ δωδεκατημοίαι, κτ' ποιαι ἑξήκοντες.
 οἱ ὅ ἀκερῆς ἐρεθί, κτ' ποιαι ἑξήκοντες ἔ ἑξήκοντες,
 ἔ τῆτο φασὶ δὲν ποιῶν ἐφ' ἑκάστῃ ἢ πλανώμεναι
 ἔξετασώμεθα τῶν ἡσίων τῶν ἀστέρας ἀπ' ἀνατολῆς
 πάλιν αὐτῶν ἀνατολικῶς ὀρίζονται δὲ ἡσίοι,
 φασὶν, εἰδέναι μόνον τὸ δωδεκατημοίαιον ποίαι
 τῶ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ κτ' τῶν μείζων, ἔ τὸ ἑξήκοντον
 τ' μοίαι, τὸ πῶτον ἢ τὸ δεύτερον ἑξήκοντον.
 πῶς οὖν τῶν ἡσίων πλάττει λόγος ἡμῶν δωδεκα-
 C τημοίαι ἀκερῆς ἐρεθί, διωαταίαι λαβέν τ' ἑξή-
 κοντον, μὲ ἔχων τῶ ἀνατολικῶν ἔ διαμῆσται
 τῶ ἡσίων, ὡς φέρε εἰπέν εἰδέναι, ὅτι γε γρη-
 ὁ δὲνα ἡσίοι τεταρτη, καὶ ἡμῶσι ἡσίοι, καὶ
 τεταρτη, ὅ γ' ὄσων, καὶ ἑκαδεκατῶν, ἔ δυοτετα-
 κῶσων. ἀσραποὺ γὰρ φασὶ ἀσραπῆται
 σημαίνοντα, ἀσραπῆται ἀγνωσῶν, * ἔ τῶ
 ὄλης ἡσίοι, ἀλλὰ καὶ ἔ ποσημοίαι αὐτῶ. ἐν
 γοῦ τῶν διδύμοις ἡσίων, πολλὰ κτ' ἔ
 μετὰ καὶ ἀνατολῶν ἡσίοι, καὶ πολλὰ
 ἀσραπῆται τῶ συμβαινόντων καὶ τ' πῶ-
 D τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαντῶσιν, ὡς φασὶν οὐρα-
 νοί, ἀσραπῆται τῶ ἡσίων τ' ἡσίων καὶ
 τὸ μοίαι ἔ δωδεκατημοίαι τὸ ἀσραπῆται ὀρί-
 ζόντα, ἔ καταλαμβάνοντα ἡσίων τ' νομ-
 ζομένων τῶ ἡσίων τεταρτη. εἰδέναι γ' ὅτι
 να) λέγειν, ὅτι τὸ μετὰ καὶ ἔ τ' ἡσίων
 ἀσραπῆται τῶ ἡσίων, ἐστὶν ἡσίοι τεταρτη. ἀλλ'
 ἐστὶν συγκεχωρημένον αὐτοῖς τὸ κτ' τὸ ἑκα-
 λαβέν τῶ ἡσίων, φέρε) δὴ φεώρημα δυοτε-
 E κῶσων τὸν ζωδιακὸν κύκλον ὁμοίως τοῖς πλανώ-
 μένοις φέρεται ἀπὸ δυοτῶν ἐπ' ἀνατολῆς δι-
 καλόντων, μοίαι μείζων, καὶ τοῦτο τῶ πῶ-
 ἡσίων ἐναλλάττειν τῶ ἡσίων τ' δωδεκατημοίαι
 ἡσίων ἑτέρου ἢ ἔ ἡσίων μοσφάματῶ
 * ἀλλ' ἐν ἔ νοσητῶ ζωδίοις, ὅπερ ἔ πάντων ἡσίων
 δυνατὸν καταλαμβάνειν. ἐστὶν ὅτι ἔ τὸ συ-
 κεχωρημένον τὸ καταλαμβάνειν τὸ νοσητῶ δυο-
 δεκατημοίαιον, ἢ διωατῶ ἐν ἔ ἀσραπῆται
 κατῆ

